

РЕШЕНИЕ

№ 503

гр. София, 03.02.2012 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 3 състав, в публично заседание на 17.01.2012 г. в следния състав:

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪДИЯ: Ива Кечева

при участието на секретаря М. Къскатийска и при участието на прокурора Димитров, като разгледа дело номер **9966** по описа за **2011** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145 и сл. от Административно-процесуалния кодекс /АПК/ вр. чл. 84, ал. 2 Закона за убежището и бежанците /ЗУБ/.

Образувано е по жалба на Р. М. Х. А. Р., гражданин на И. срещу Решение № УП-169/03.11.2011 г. на интервюиращ орган /ИО/ при Държавната агенция за бежанците при МС, с което е отхвърлена молбата за предоставяне на статут на бежанец и хуманитарен статут на жалбоподателя.

В жалбата са изложени доводи за незаконосъобразност на оспорения акт, като постановен в нарушение на административно-производствените правила и на материалния закон. Твърди се, че в административното производство не е изяснена напълно бежанската история на чужденеца и не са обсъдени посочените от него обстоятелства и причините, поради които не желае да се завърне в И.. Посочено е, че интервюиращият орган не е обсъдил актуалната обстановка в И.. Искане се от съда да отмени оспореното решение. В съдебно заседание оспорващият се представлява от адв. Д., който излага подробни съображения за незаконосъобразност на оспореното решение.

Ответната страна – Интервюиращ орган при Държавна агенция за бежанците при МС, не изразява становище по жалбата.

Представителят на Софийска градска прокуратура изразява становище за неоснователност на жалбата.

Административен съд София- град, след като обсъди доводите на страните и събраните по делото доказателства, приема за установено от фактическа страна

следното:

Видно от доказателствата по делото Р. М. А. Р. е [дата на раждане] в [населено място], гражданин на И., народност - арабин, религия – мюсюлманин сунит, неженен.

От доказателствата, приложени по делото с административната преписка се установява, че за първи път чужденецът е подал молба за предоставяне на статут на бежанец вх. № 3106/07.10.2007 г. С Решение № 8/17.01.2008 г. на Председателя на ДАБ на чужденеца е бил отказан статут на бежанец и хуманитарен статут в Р. Б.. Жалбата му срещу този акт е отхвърлена с решение № 13045/01.12.2008 г., по адм.д. № 1730/2008 г. на ВАС – Трето отделение, оставено в сила с решение № 4899/14.04.2009 г. на ВАС – Петчленен състав.

С последваща втора по ред молба рег. № 250/16.02.2009 г., чужденецът заявява, че иска от властите в Р. Б. статут. На 17.02.2010 г. интервюиращият орган е провел с него интервю, в което той е заявил, че желае да живее в Б., където има сигурност, поддържал връзка само с две от сестрите си, които живеят в С., от тях научил, че брат му бил отвлечен от неизвестна групировка в И. и освободен след откуп, заминал за С., а после за Т.. С решение № УП-29/18.02.2010 г. интервюиращият орган при ДАБ е отхвърлил молбата за предоставяне на статут на бежанец и на хуманитарен статут на М. Х. А. Р.. С решение № 1068/22.04.2010 г. на Административен съд София, по адм.д. № 1903/2010 г. жалбата на чужденеца срещу административния акт е била отхвърлена.

С трета по ред молба вх. № 966/27.07.2010 г. Р. М. Х. А. Р. е поискал предоставяне на статут в Б.. С чужденеца е проведено интервю на 28.07.2010 г., когато той е заявил, че преди един месец е убита майка му в И., а спрямо него има заплаха от иракската милиция, за което представя документ, получен по интернет от сестра му. С решение № УП- 98/30.07.2010 г. интервюиращият орган при ДАБ е отхвърлил молбата за предоставяне на статут на бежанец и на хуманитарен статут на чужденеца. С решение № 3626/12.11.2010 г., постановено по адм.д. № 6074/2010 г. по описа на Административен съд София – град жалбата срещу решението на интервюиращият орган е отхвърлена.

Подадена е от чужденеца четвърта молба вх. № 729/16.05.2011 г. с искане за закрила. С решение № УП 88/19.05.2011 г. на интервюиращ орган при ДАБ е отхвърлена молбата за предоставяне на статут на бежанец и хуманитарен статут на Р. М. Х. А.. С молба рег. № УП 2947/31.05.2011 г. чужденецът е поискал прекратяване на административното производство, тъй като желае да се завърне в И..

Подадена е последваща молба рег. № УП 2947/20.06.2011 г. по описа на ДАБ от Р. А. Р. с искане за закрила в Б.. Върху молбата е поставена резолюция „за регистрация”, но по делото не са налице данни за извършена регистрация на чужденеца въз основа на тази молба.

Чужденецът е подал последваща молба вх. № 1400/01.11.2011 г. по описа на ДАБ с искане за закрила. Изготвен е регистрационен лист рег. № УП 2947/01.11.2011 г. Проведено е интервю на 02.11.2011 г., по време, на което кандидатът посочил, че от четири години няма нищо различно от посоченото в предходното административно производство. Чужденецът е заявил, че майка му е починала, а в И. е болният му баща, брат му и сестра му.

С оспореното в настоящото производство решение № УП- 169/03.11.2011 г. интервюиращият орган при ДАБ е отхвърлил молбата за предоставяне на статут на бежанец и на хуманитарен статут на жалбоподателя, като е приел, че молбата е явно неоснователна, по смисъла на чл. 13, ал. 1, т. 5 от ЗУБ. Административният орган е

приел, че не са налице условията за предоставяне на статут на бежанец по чл. 8 и хуманитарен статут по чл. 9 от ЗУБ. При провеждане на административното производство не са установени новонастъпили обстоятелства от съществено значение за личното положение или относно държавата на произход на чужденеца. Формулиран е извод за явна неоснователност на молбата по смисъла на чл. 13, ал. 1, т. 5 от ЗУБ.

По делото са приети писмените доказателства, представени с административната преписка, в т.ч. справка вх. № 4989/10.10.2011 г. (л. 11 – л. 15 от делото), справка № 448/27.01.2011 г. (л. 16 – л. 19 от делото). Представено е и становище рег. № Т-2840/22.06.2011 г. (л. 31 от делото), съгласно което ДАНС възразява на Р. М. Х. А. Р. да бъде предоставена закрила в Р Б..

При така установената фактическа обстановка съдът намира от правна страна следното: Жалбата е подадена от надлежна страна, в преклузивния срок по чл. 84, ал. 2 ЗУБ и е процесуално допустима. Разгледана по същество е основателна.

Настоящият съдебен състав намира, че обжалваният административен акт е издаден от некомпетентен орган и при съществено нарушение на процесуалните правила.

Видно от доказателствата, представени по делото, с молба рег. № УП 2947/20.06.2011 г. по описа на ДАБ (л. 32 от делото) Р. М. Х. А. Р. е поискал предоставяне на закрила в Р. Б., върху която на 20.06.2011 г. е поставена резолюция „за регистрация”. Тази молба за предоставяне на статут се явява последваща (пета по ред), по смисъла на §1, т. 6 от ЗУБ. Съгласно чл. 68, ал. 1, т. 3 ЗУБ ускорено производство се образува с регистрирането на чужденец, подал последваща молба за статут. Чужденецът се регистрира в ДАБ и му се открива лично дело (чл. 61, ал. 2 ЗУБ). В срок до три дни от образуване на производството интервюиращият орган следва да взема решение за отхвърляне на молбата като явно неоснователна по чл. 13, ал. 1 ЗУБ; прекратяване на производството по чл. 13, ал. 2 ЗУБ или чл. 15, ал. 1, т. 6, 8 и 9 ЗУБ или образуване на производство по общия ред (чл. 70, ал. 1 ЗУБ). Съгласно чл. 70, ал. 2 ЗУБ ако в тридневния срок не бъде взето решение се преминава към производство по общия ред.

Подадената на 20.06.2011 г. молба от оспорващия съдържа ясното му волеизявление – поискано е да бъде регистриран в ДАБ, тъй като търси закрила в Б.. В този смисъл, тя представлява последваща молба за предоставяне на статут по смисъла на § 1, т. 6 от ДР на ЗУБ вр. чл. 59, ал. 1 от ЗУБ. С подаването на тази молба чужденецът е следвало да бъде регистриран в ДАБ, съгласно чл. 61, ал. 2 ЗУБ. Специален ред за „регистрирането на чужденец, подал последваща молба за статут” в ЗУБ не се съдържа. Предвид това, че систематичното място на посочената разпоредба е в глава шеста „Производство”, раздел първи „Общи правила”, съдът приема, че по предвидения в нея ред се регистрира всеки чужденец, подал молба за предоставяне на статут, в това число и последваща такава. Поради това и съгласно разпоредбата на чл. 68, ал. 1, т. 3 ЗУБ, следва да се приеме, че именно на 20.06.2011 година е образувано последното ускорено производство по молбата на Р. А. Р., като на посочената дата чужденецът е следвало да бъде регистриран, а не както незаконосъобразно е приел интервюиращият орган въз основа на молбата от 01.11.2011 г. Изводът на ответния орган, че чужденецът е потвърдил искането си лично пред длъжностните лица на ДАБ с молбата от 01.11.2011 г., не променя изводът, че чужденецът е следвало да бъде регистриран въз основа на молбата, подадената на 20.06.2011 г., както и не продължава сроковете, в рамките на които е следвало да се проведе ускореното производство. Специалният закон не предвижда възможност за административния орган за преценка дали и в кой момент да регистрира чужденеца, изрично предвиждайки предпоставките за

образуване на ускорено производство и срокът за приключването му. Противното становище би довело до административен произвол и ограничаване правото на защита на лицата, предвид липсата на нормативно предвидена възможност за обжалване на отказ за регистрация на подалия молба за статут чужденец, респ. отказ за образуване на ускорено производство. Видно е от доказателствата по делото, че в периода от 20.06.2011 година до 01.11.2011 година административният орган не е извършил процесуални действия по регистрацията на чужденеца въз основа на подадената от него молба. Всички изискуеми действия, предвидени в ЗУБ са изпълнени от интервюиращия орган след 01.11.2011 г.

Обжалваното решение е издадено от орган по смисъла на чл. 70 от ЗУБ - интервюиращ орган при Държавна агенция за бежанците, след проведено производство по чл. 68 от същия закон, като същото е издадено в тридневен срок от датата на регистрацията на чужденеца - 01.11.2011 г., но при съществено нарушение на процесуалните правила относно срокът за регистрирането на чужденеца, съответно срокът по издаването му. Към датата на издаването на обжалваното решение са налице основания за образуване на производство по общия ред (чл. 70, ал. 2 ЗУБ), което обосновава и некомпетентност по време на интервюиращия орган да се произнесе.

Предвид изложеното, съдът приема, че в тридневния срок по чл. 70. ал. 1 ЗУБ, изчислен считано от 20.06.2011 г., интервюиращият орган е следвало да регистрира подалия молба за закрила чужденец и да вземе решение съобразно предоставената му от закона компетентност, което той не е направил. Крайният срок за постановяване на решение в ускореното производство от датата на подаване на искането е изтекъл на 23.06.2011 г. – четвъртък, присъствен ден. На тази дата се е погасило и правомощието на интервюиращия орган да се произнесе по допустимостта и основателността по тази последваща молба за закрила, тъй като това правомощие е ограничено по време по силата на закона. След като в срока по чл. 70, ал. 1 от ЗУБ не е взето решение от интервюиращия орган, на основание чл. 70, ал.2 вр. чл. 72, ал.1, т.2 от ЗУБ, от ускорено производство се преминава към производство по общия ред. Това преминаване настъпва по силата на посочената разпоредба на чл. 70, ал. 2 от ЗУБ, без да е необходим изричен акт на административен орган. Единствено условие за това - да е налице пропускане на срока по чл. 70, ал.1 ЗУБ за произнасяне с решение по чл. 70, ал.1, т.1-3 ЗУБ - отрицателна предпоставка, която в случая е осъществена. По силата на чл. 70, ал.2 вр. чл. 72, ал.1, т.2 от ЗУБ, след този срок компетентността на интервюиращият орган е погасена по време, същият няма право да се произнесе с решение по чл. 70, ал.1, т.1 - 3 ЗУБ, именно поради липса на компетентност и тъй като вече е образувано производство по общия ред. Тези данни обуславят и компетентност на председателя на ДАБ да се произнесе по молбата за закрила на Р. М. Х. А. Р. от 20.06.2011 г., предвид предоставените му правомощия по чл. 72, ал.1, т.2 ЗУБ, в производство по общия ред да вземе решение по чл. 75, ал.1, т.1 - 3 ЗУБ. Следователно интервюиращият орган е издал Решение № УП-169/03.11.2011 г. при липса на компетентност да постанови решение по чл. 70, ал. 1 от ЗУБ, което е основание по чл. 146, т. 1 от АПК за обявяването му за нищожно.

Предвид изложеното, съдът намира, че решение № УП- 169/03.11.2011 г. на интервюиращ орган при ДАБ следва да бъде обявено за нищожно, а административната преписка, образувана по молбата Р. М. Х. А. Р. от 20.06.2011 г. следва да бъде изпратена на компетентния административен орган - председателя на ДАБ за постановяване на решение в производство по общия ред.

Водим от горното и на осн. чл. 172, ал. 2, пр. 1 и чл. 173, ал. 2 АПК, Административен съд - София град, I - во отделение, 3 - ти състав,

РЕШИ:

ОБЯВЯВА, по жалба на Р. М. А. Р., гражданин на И. срещу Решение № УП-169/03.11.2011 г. на интервюиращ орган /ИО/ при Държавната агенция за бежанците при МС.

ИЗПРАЩА преписката, образувана по молба на Р. М. А. Р. молба рег. № УП 2947/20.06.2011 г. по описа на Държавната агенция за бежанците на компетентния административен орган - председателят на Държавната агенция за бежанците за разглеждане и произнасяне по посочената молба в производство по общия ред.

Решението е окончателно и не подлежи на касационно обжалване.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪДИЯ: